

Halál, barátaim keresd,
nem fűt harag, jól megjegyezd,
sem semmiféle gyűlölet.
Sőt kérem Istent (nékem ezt
megadta: nincs rajtam kereszt),
kapják ők is kegyelmedet,
s halálukig jól éljenek.
De mert te épp őket lesed,
s istentagadókat követsz,
jó őket megfenyítened;
lelkük ha fél, hát meglehet,
hogy tisztább, mintegy szűrve lesz.

NYILATKOZAT

A NOVA AKROPOLA A SEMMIBŐL ÉRKELT ÉS A SEMMIBE TÁVOZIK:

A NOVA AKROPOLA IGYEKSZIK FÖLDI LÉTÉT HASZNOSAN ELTÖLTENI.

A NOVA AKROPOLA LÉTEZÉSÉHEZ ELENEDHETETLENÜL SZÜKSÉGES BIZONYOS JÁTEKSZABÁLYOK BETARTÁSA, MELYEKRŐL AZONBAN CSAK A BEAVATOTTAK TUDNAK.

A NOVA AKROPOLA CSAK EGY UT A SOK KÖZÜL, DE TAGJAI SZÁMÁRA AZ EGYETLEN.

A NOVA AKROPOLA NEM FOGAD BE AKÁRKIT, CSAK AZ ÉRDEMESNEK SZÜLETETTEKET.

A NOVA AKROPOLA SZÁMÁRA FONTOS A TÁVOLSÁGTARTÁS.

A NOVA AKROPOLA NEM KÍVÁN KÖLVETLEN ÉS NAGYMÉRTÉKŰ ÉRINTKEZÉSBE LÉPNI A VILÁGGAL.

A NOVA AKROPOLA EGYSZERRE TÖREKSZIK BELSŐ ÉRZÉKENYSÉGRE ÉS KÜLSŐ ÉRZÉKETLENSÉGRE.

A NOVA AKROPOLA A JÖVŐ FELÉ VEZETŐ UTAT KERESI ÉS ENNEK ÉRDEKÉBEN SZABADON GAZDÁLKODIK A MÚLT TITKAIVAL.

A NOVA AKROPOLA KALANDRA, KREATIVITÁSRA ÉS BÖLCSESÉGRE TÖREKSZIK.

A NOVA AKROPOLA VÉGSŐ CÉLJA: EMBER, ISTEN, ÉLET ÉS HALÁL KAPCSOLATRENDSZERÉNEK LEGTÖKÉLETESEBB MEGISMERÉSE.

A NOVA AKROPOLA TISZTÁBAN VAN A KUDARC LEHETŐSÉGÉVEL IS, DE AZT NEM FOGADJA EL.

Néha egyformák a szerelmes versek
Inkább meséket szövik Fehér Könyvbe

puskás István
KELTA RUNÁK
- Juditnak -

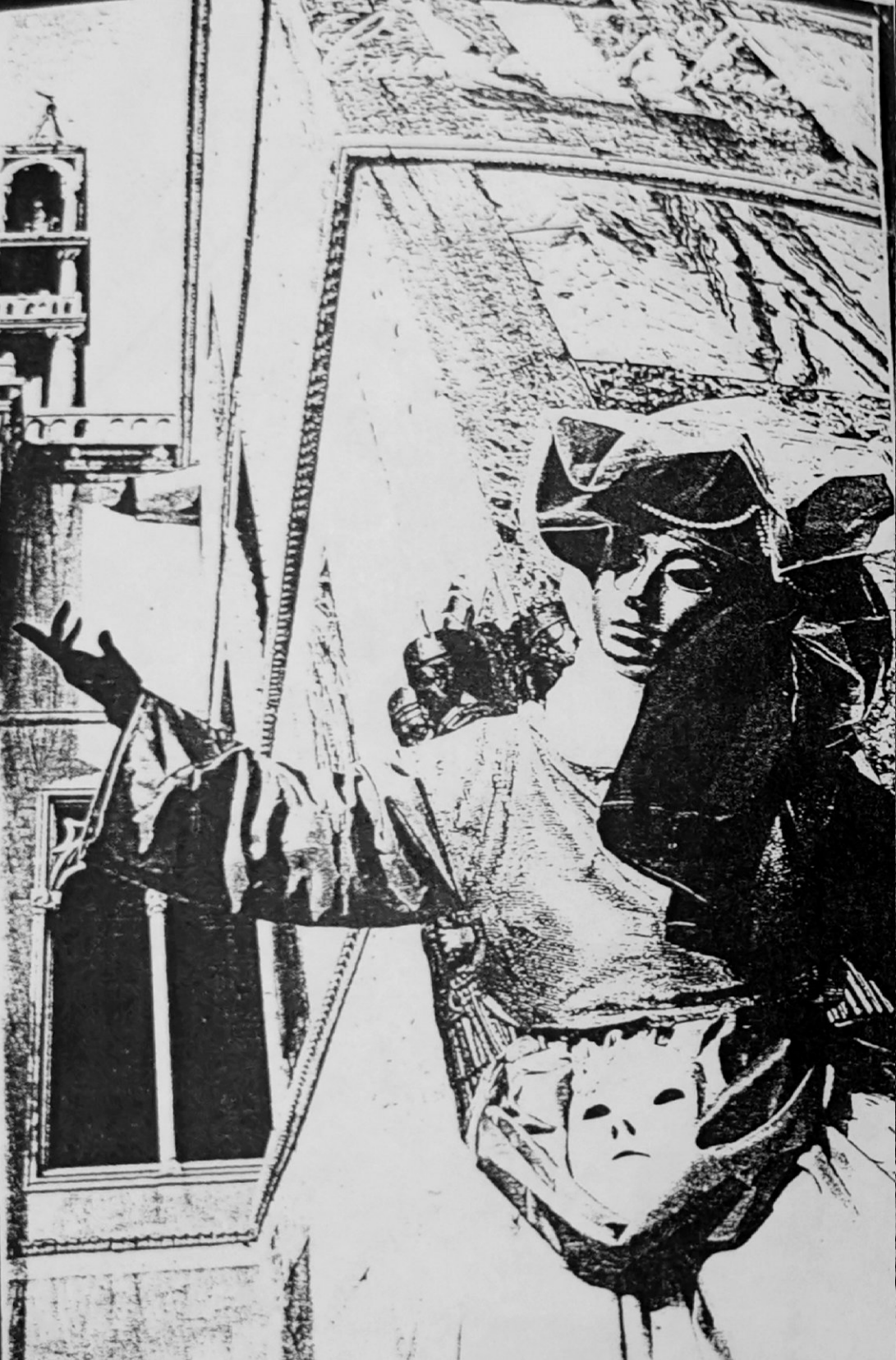
Kis történeteket arról,
hogy a tiatásról holnap felsz
a köd, s megtaláljuk,
amit a Királynő elrejtett
És az Északról Terjedő Hómezőn
nem vezetnek lábnyomok
a házak közé,
s talán a fagyott rózsák is
életre kel a kertben holnap
mert arra vitt utunk...

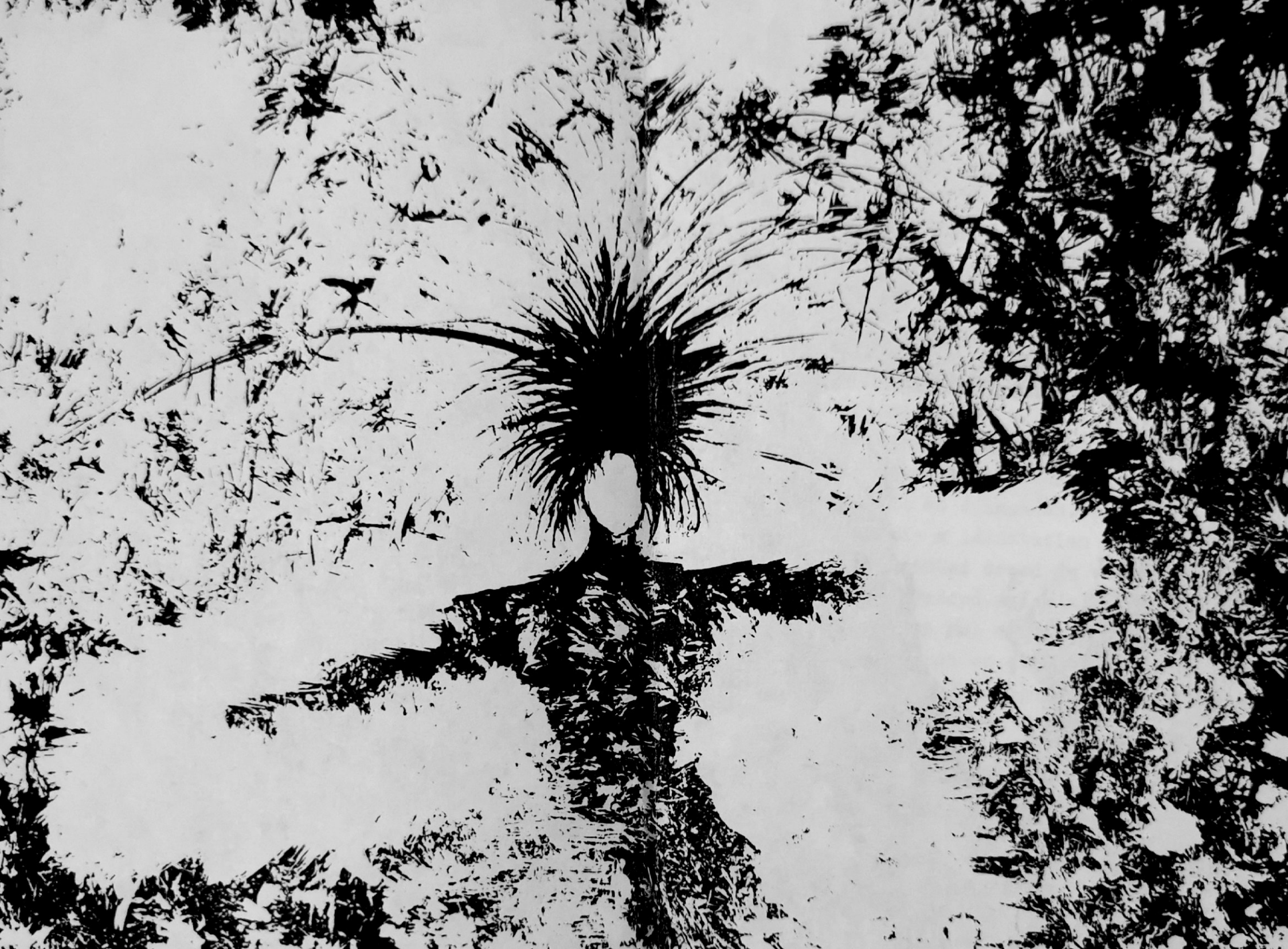
"Ablakban áll, udvarra néz,
Kék függöny mögött kék madár
Könnyű sóhaj - kint zuhog
Velencei Karnevál

Méredék lépcsőn halk még a víz
Gilgames egy eposzt talál
Az idő lassan betelik
Maszkok a sikátor falán

Megérdemelt sűrű cseppek
Az öregúr csoszog, még tablettán él
Miért sírsz, én is félek?"
a Szent Márk téren kutya fut át

NEM KERESSEM MÁR...

szénási miklós

időszaki látogatás

A színésznőnek hullá-keze van. Zöld erek
penészes bőrön. Haldoklik a körút.
Légy mocorog a redőnyön és kutyafejek
ugatnak az éjszakába. Csuklódon
karcolás a láthatatlan szörnyek parancsára
mert vesztet érzed és válladon
egy rogyadozó színház.
Napközben nem gondoltál
halálra, de az első emberek egy kastélyt
hagytak ott a legelőn túl hunyorgó
erdőért, s most a fákat föld takarja.
Minden nyirkos. Bóbitás madarak
ereszkednek ablakod párkányára,
s mikor csapzott tollukról a vizet
arcodba rázzák újra csend lesz.

Jegyszedő vénasszony facipőben.
Kopogtat. Keze csont.

porszagú függönyhöz érek:
kicsit szikráznak az autótetőnk
egy zacskó mocorog a parkolóba

méricskélem a tócsákat
majd a szobámba megyek
és úgy ülök le, mintha látnál

zizeg a függöny, mert nyitva az ablak
besüt a nap fehér fénye
és a telefon, mint egy koponya, bámul

néha szép vagy, vézna vadász
mozdulatlan nyájak ijednek meg tőled
egy harmadrendű utcában jársz,
hol a kapukon lóg néhány szőnyeg

VEKONYKA HANGOK

távol van a szobád
vekonyka hangok azólnak
külsőn... Lépkedez odább
és nem nézel rájuk

távolabb tüntetnek a taxik
ezt a nyári várost itthagyd holnap
autók csúszkálnak, van egy kis eső
azt írod haza, hogy jól vagy

